

B I U L E T Y N

I N F O R M A C Y J N Y

== NACZELNICTWA ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO ==
Warszawa, Wiejska 17. Tel. 85-618. Red. St. Mościcki

Rok I

25 maja 1946 r.

Nr. 29

PREMIER OSÓBKA-MORAŃSKI OBJĄŁ OPIEKĘ NAD Z.H.P.

W niedzielę, dnia 19 maja, w godz. popołudn. premier Osóbka-Morawski przyjął liczne grono starszyny harcerskiej, reprezentujące harcerstwo z całej Polski. Uroczystość, w której wziął udział wiceminister Obrony Narodowej gen. dyw. Marian Spychalski, rozpoczęła się raportem przewodniczącego Związku Harc. Polskiego, harcmistrza Janusza Wierusz-Kowalskiego, po czym Premier udekorował medalem Zwycięstwa i Wolności 19 instruktoerek i instruktorów harcerskich. Na prośbę naczelnych Władz harcerskich Premier objął osobiście opiekę nad Zw. Harc. Polskiego i jego pracami. Wiadomość o tym, zakomunikowana zebraniem przez przewodniczącego ZHP, przyjęta została gorącą owacją na cześć Premiera.

Premier wysłuchał sprawozdań i życzeń Komendantów poszczególnych Chorągwi, odpowiadał na stawiane pytania, udzielał wyjaśnień i rad. W serdecznym przemówieniu podkreślił Premier konieczność wspólnej akcji całego młodego pokolenia w służbie Demokratycznej Polski. Przemówienie Premiera przyjęli harcerze długo niemilkącymi oklaskami i okrzykami na cześć swego Opiekuna. Część artystyczna uzupełniła miłą uroczystość.

HARCERSTWO SUBSKRYBUJE POŻYCZKĘ ODBUDO W KRAJU.

Z przyjemnością notujemy liczny udział drużyn harcerskich i zespołów instruktorskich w subskrypcji Pożyczki Odbudowy Kraju. Pracownicy Naczelnictwa Z.H.P. i Głównych Kwater, zrzeszeni w Zw. Zaw. Prac. Instytucji Społecznych podpisali pożyczkę na sumę 100.000 zł.

UROCZYSTOŚĆ HARCERSKA W KALISZU.

W niedzielę, dnia 26 b.m. odbędzie się w Kaliszu poświęcenie przystani harcerskiej i sprzętu żeglarskiego miejscowej drużyny żeglarskiej. Członkowie tej drużyny wyróżnili się, występując w r.ub. w barwach Kaliskiego Tow. Wioślarskiego na ogólnopolskich zawodach wioślarskich w Bydgoszczy.

LETNIE OBOZY HARCERSKIE POKRYJĄ CAŁĄ POLSKĘ.

Tegoroczna akcja letnia Związku Harc. Polskiego planowana jest na wielką skalę: obejmie bowiem 1.600 obozów 30-dniowych dla 70.000 chłopców i dziewcząt i kosztować będzie według przybliżonych obliczeń

198.315.000 złotych.

Na pokrycie tej sumy złożą się opłaty uczestników, pieniądze własne drużyn, subsydia Państwa i Samorządu oraz pieniądze zebrane dzięki ofiarności społeczeństwa. W tym celu urządza Harcerstwo w dniach 13, 14 i 15 czerwca rozprzedaż specjalnych nalepek, wydanych pod hasłem: "Na akcję letnią Harcerstwa".

Niewątpliwie Społeczeństwo przyjmie przychylnie inicjatywę Harcerstwa, a składając ofiarę umożliwi tysiącom młodzieży zniszczonych miast spędzenie kilku tygodni w warunkach, które wzmocnią jej zdrowie i siły.

AKCJA LETNIA HARCERSTWA CIESZY SIĘ POPARCIEM WŁADZ.

+ Premier Osóbka-Morawski przyjął w dn. 21 b.m. delegację Harcerstwa warszawskiego. Po zapoznaniu się z planami Chorągwi w zakresie akcji letniej, Premier obiecał swoje poparcie w realizacji obozów oraz przyjął protektorat nad koncertem, jaki w połowie przyszłego miesiąca organizuje harcerstwo Warszawy w sali "Romy".

+ Na prośbę Naczelnictwa Zw. Harc. Polskiego, Dyrektor Departamentu Min. Inf. i Prop. Ob. Bida, przyrzekł pomoc Ministerstwa w zakresie propagandy akcji letniej Związku przez wydrukowanie przeznaczonych do rozprzedaży nalepek okiennych w ilości 250 tys. sztuk.

+ Wojewoda Warszawski Ob. Gancarczyk, w towarzystwie wicewojewody Ob. Rotha, przyjął Komendanta Chorągwi Mazowieckiej, który zreferował plan obozów Chorągwi i projektowaną akcję harcerzy na Mazurach. Ob. Wojewoda przyrzekł harcerstwu wydatną pomoc w przeprowadzeniu obu imprez.

+ Ministerstwo Oświaty zezwoliło młodzieży harcerskiej uczącej się w szkołach, na udział w rozprzedaży nalepek, z których dochód przeznaczony jest na akcję letnią Harcerstwa.

Do nin. Nru BIULETYNU dołącza się notatkę zatytułowaną:
"OBOZY HARCERSKIE JAKO CZYNNIK ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO"

OBOZY HARCERSKIE JAKO CZYNNIK ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO.

Zbliża się lato - najpiękniejszy okres dla harcerek i harcerzy, którzy wyruszą wkrótce na obozy letnie i dłuższe wędrowki. Na niektórych terenach, szczególnie na Ziemiach Odzyskanych, będzie miała młodzież okazję do wypełnienia zadań społecznych, którym odrodzone Harcerstwo poświęca tyle uwagi.

Obozowanie stanowi nieodłączną część skautowego systemu wychowania. Obozy harcerskie, stałe i wędrowne, wypełniają czas wolny młodzieży w okresie letnim /pod namiotami/ jak i zimowym /w schroniskach i domach wypoczynkowych/, dając jej zdrowie i stwarzając niezwykle korzystne warunki oddziaływania wychowawczego.

Obóz stanowi też najistotniejszą część całorocznej pracy każdej drużyny. Stawia cele wychowawcze, których realizacja jest możliwa właśnie przez życie pod namiotami, na łonie natury, przy ognisku, przez specyficzną atmosferę obozowego trybu życia, w której chłopak czy dziewczyna, chce i może obudzić i rozwinąć w sobie najlepsze strony charakteru i głęboką radość życia.

Nie można mieć najmniejszej wątpliwości, a obserwowaliśmy to wiele razy, że dobrze prowadzony obóz cele te osiąga, oddziałując na uczestników wszechstronnie i harmonijnie: bujne życie fizyczne rozwija organizm i hartuje go znakomicie; życie na łonie przyrody, pokonywanie drobnych trudności - hartuje moralnie; zetknięcie z przyrodą, obserwacja i spostrzeżenia - rozwijają umysłowo; a przez podejmowanie prac pożytecznych dla innych, w ramach współżycia gromadnego wyrabiamy koleżeństwo, umiejętność współpracy i karność, przez kontakt i stosunki z miejscową ludnością staramy się obudzić w wychowankach zainteresowania społeczne i umożliwiamy wykonanie prac o charakterze służby obywatelskiej /akcja żniwna, zdrowotna, kulturalno-oświatowa/ w najbliższej okolicy obozu.

Zajęcia obozowe.

Przeciętny obóz letni drużyny harcerskiej w programie swojej pracy uwzględnia kilka zasadniczych typów zajęć, które w krótkim szkicu dadzą się ująć jak następuje:

1. Obozownictwo. Młodzież mieszka pod namiotami. Urządzenia obozowe, zarówno wewnątrz namiotów: prycze, stojaki, wieżaki, stoły, półki, jak i zewnętrzne: kuchnia polowa, umywalnia, latryna i t.p. wykonane są całkowicie przez samą młodzież. Są to t.zw. zajęcia pionierskie. Wszystkie prace związane z utrzymaniem obozu, również wykonywane są przez uczestników /gotowanie posiłków, sprzątanie, warty i t.p./

2. Gry terenowe. Gra mająca tak czołowe miejsce w metodycie harcerskiej, stanowi znaczną część zajęć obozowych. Wielka różnorodność gier - od małych ćwiczeń zastępów do kilkugodzinnych wielkich gier, w których uczestniczy kilka jednostek harcerskich, a które odbywają się na dużych terenach zarówno w dzień jak i w nocy - stanowi o dużej atrakcyjności obozów. Przeważają gry terenoznawcze, przyrodnicze. W nich realizuje się też jedna z podstaw metodyki skautowej: współżycie z przyrodą.

3. Wędrownictwo. Małe wypadki w teren, lub kilkudniowe wędrowki mają cele krajoznawcze. Młodzież zapoznaje się z okolicą, zabytkami, właściwościami regionalnymi, stosunkami społecznymi, nawiązuje kontakt z ludnością, przede wszystkim z młodzieżą.

4. Stopnie i sprawności. Chłopcy i dziewczęta zdobywają na obozach wyższe szczeble wyrobienia harcerskiego, uzyskują stopnie i sprawności, szczególnie te, które trudno zdobyć w murach miast /pływanie, sporty wodne: żeglarstwo, wioślarstwo/.

5. Gawędy obozowe. Gawędy drużynowe w różnych okolicznościach, to przede wszystkim gawędy przy ognisku, w których porusza się różne zagadnienia ideowe, wychowawcze, oraz pogadanki specjalne związane z programem stopni harcerskich.

6. Służba. Każdy obóz harcerski w realizowaniu uspołecznienia młodzieży w programie swoim szeroko uwzględnia sprawę t.zw. "służby". Wewnątrz drużyny przejawia się to w pełnieniu przez poszczególne zastępy służby dla całości obozu, na zewnątrz w formie podejmowania prac społecznych na danym terenie. Jest to np. prowadzenie "dziecirca" dla dzieci wiejskich, pomoc sanitarna dla wsi, pomoc w żniwach, wykonanie drobnych pomocy naukowych dla miejscowej szkoły powszechnej, pomoc przy naprawie dróg, kładek i t.p.

7. Wychowanie fizyczne. Dbłość o zdrowie /badanie przed-obozowe, opieka sanitarna na obozie/ i tężyznę fizyczną przejawia się w większości zajęć harcerskich. Ale ponad to na obozach prowadzi się codzienną gimnastykę poranną, kąpiel, pływa-

nie, gry sportowe, musztrę.

8. Obrzędowość. Specyficzna obrzędowość jest znamioną dla Harcerstwa i zajmuje nieco miejsca w życiu obozowym. Ma ona duże wartości wychowawcze. W ciągu dnia momentami uroczystymi są: podniesienie sztandaru i raport, wieczorna zbiórka na apel, ognisko. Ognisko harcerskie może być: wewnętrzne drużyny - drużyny omawia wtedy różne sprawy obozowe, porusza zagadnienia ideowe, zastępy dzielą się swoimi zdobyczami, składają sprawozdania z gier, wędrówek i t.p., mogą też chłopcy dawać różne, ułożone przez siebie pokazy, bądź też otwarte, dostępne dla publiczności, wówczas program ogniska stanowi całość o pewnych cechach artystycznych, na które składają się piosenki, gawęda, recytacje, inscenizacje i t.p. W ogóle, pieśń i piosenka w życiu zespołu harcerskiego w obozie jak i w pracy rocznej, zajmuje ważne miejsce.

Głębokim przeżyciem dla uczestników są zbiórki uroczyste: rozpoczęcie i zakończenie obozu, przyrzeczenie harcerskie, przyznanie stopni.

Organizacja obozów.

Planowaniem całości akcji obozowej ZHP zajmują się Wydziały Obozów i Turystyki przy Głównych Kwaterach. Ustalają one, jakie tereny w danym okresie mają być objęte obozami harcerskimi, biorąc pod uwagę zarówno zapotrzebowanie państwowe, jak i warunki zdrowotne. Naogół wyznacza się kilka większych terenów, na których koncentruje się obozy poszczególnych Chorągwi. Wydziały dbają również o ułatwienia komunikacyjne, o całość spraw kwatermistrzowskich. Przy Komendach Chorągwi pracują w tym zakresie analogiczne Referaty.

Okres wiosenny jest we wszystkich drużynach przygotowawczym okresem do akcji letniej. Każdy hufiec, nawet każda drużyna zdobywa sprzęt obozowy - pracą zarobkową uzyskuje pieniądze na pokrycie kosztów wyjazdu tych, którzy nie mogą wniesć opłaty. Kierownicy obozów zapoznają się z materiałami dotyczącymi terenów na jakich mają obozować i opracowują programy zajęć obozowych.

Ilość uczestników obozu waha się od 20 do 50. Słabsze drużyny, nie posiadające odpowiedniego, własnego kierownictwa, obozują w sąsiedztwie innych obozów, a nad całością czuwa instruktor. Obozy pozostają pod opieką miejscowych władz samorządowych, z którymi są w bliskim kontakcie. Wizytowane są przez członków Komend Chorągwi i Głównych Kwater.-

25.V.46.

Akcja letnia Harcerstwa w roku 1946.

Tegoroczna akcja letnia Związku Harcerstwa Polskiego będzie biegła w dwóch kierunkach:

1. Centralna akcja szkoleniowa, organizowana przez Gł. Kwatery Harcerek i Harcerzy.

Centralna Akcja szkoleniowa harcerek to zlot drużyn szkoleniowych tych Chorągwi, które nie posiadają odpowiedniej obsady instruktorskiej, nie mogą jej urządzić we własnym zakresie. Zlot projektowany jest na Mazurach, w powiecie Jańsborskim. Liczyć będzie około 1500 harcerek zorganizowanych w 50-cio osobowych podobozach.

W ramach tej akcji mieścić się będzie także ośrodek pracy dziecięcej, zorganizowany dla dzieci miejscowych, prowadzony przez harcerki przeszkolone na opiekunki i świetliczanki dziecięce. Dzieciniec projektowany jest na 150 dzieci.

Centralna akcja szkoleniowa harcerzy, to zlot przeszkoleniowy instruktorów z całej Polski w ilości około 2.000 uczestników w okolicach Szczecina.

2. Obozy młodzieży krajoznawczo-wypoczynkowe, służby, obozy wędrowne, prowadzone przez poszczególne jednostki organizacyjne /hufce, drużyny/, w ramach Komend Chorągwi.

Zgłoszono około 1440 obozów w tej grupie, dla 66.000 uczestników.

A więc: TEGOROCZNA AKCJA LETNIA HARCERSTWA LICZYĆ BĘDZIE:

1.600 obozów 30-dniowych,
70.000 uczestników,
1.983.150 harcerzy x dni

Rozwój akcji obozowej Harcerstwa w różnych latach.

Rok	Obozów	Młodzieży w obozach	harc x dni
1926	401	12.656	246.195
1929	426	15.023	303.652
1932	1.005	26.836	588.405
1936	2.085	52.878	1.070.868
1937	2.327	66.747	1.062.408